

**[Ole Bjørn Kraft.]**

været udenfor Flaadens aktive Tjeneste, udenfor Liniearbejdet i en Aarrække og derfor maatte mangle en Række af de Forudsætninger, som er nødvendige for at være Chef for Søværnskommandoen, og jeg har heller ikke tænkt mig, at det var noget saadant, der tilsigtes.

Men naar det ikke er Tilfældet, forstaaer jeg ikke, hvorfor denne Paragraf overhovedet skal være der. Der blev sagt af Forsvarsministeren, at det gjorde saamænd ikke noget, at det blev en Mand fra Ministeriet, der ikke havde gjort disse Aars aktive Tjeneste, der blev Chef for Flaaden, for jeg havde sagt, at den skulde aldrig sendes ud, den skulde aldrig ud at sejle. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt om Reserveskibene, at den skulde man sikkert ikke sende til Søs; men nogle enkelte Skibe bliver der dog, baade Torpedobaade og U-Baade, som der i givet Tilfælde skal kommanderes over.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen kredsede paa ny om Gerningsstedet. Det er jo altid saaledes, at Venstre siger, at vi indenfor det konservative Parti kan ikke glemme den 21. Marts. Men man vil lægge Mærke til, at det er altid Venstre, der rejser Diskussionen om den 21. Marts. Vi har ikke i Dag fundet Anledning til at rejse denne Diskussion, fordi vi ved, hvad der vil blive sagt pro og contra. Det er noget trivielt, at enhver Forsvarsdiskussion skal ende med Begivenheden den 21. Marts. Men det ærede Medlem kunde naturligvis ikke lade være dermed. Han føler selv, hvorledes denne Dato har haft stor Betydning baade for Venstrepartiet og for Forsvarssagen.

Jeg kan ikke nægte, at de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen fremsatte, lod mig aldeles kold. Naar det ærede Medlem paa Venstres Vegne staar op og taler om, hvad Konservatismen har gjort for Forsvarssagen, og hvad Venstre har gjort for Forsvarssagen, saa taler det ærede Medlem hos mig for døve Øren. Jeg ved, at mit Parti gennem alle Tider har arbejdet for denne Sag og bragt store politiske Ofre Gang paa Gang, og at Sandheden er den, at Venstrepartiet ikke har haft moralsk Rygrad til at staa imod den Afrustningsagitation, som har været ført her i Landet, men at Partiet, i Stedet for at lade sine Synspunkter være afhængig af det saglige, af den udenrigspolitiske Situation og de Farer, som den rejser foran os, har ladet sig sine Synspunkter diktere af, hvad det mente, var Vælgerstemning eller ikke Vælgerstemning. Tydeligt kommer det til Orde gennem disse Forslag, som her foreligger, og som

jages i Hast gennem Rigsdagen paa et Tidspunkt, da alt tilraadede en Udsættelse, til en Afklaring havde fundet Sted.

Det ærede Medlem nævnte Oktoberforliget, hvorved vi havde tilladt en Nedskæring paa 800 000 Kr. og derved sikret den socialdemokratiske Regerings Forbliven, skønt jeg ikke har noget Indtryk af, at hverken Venstre eller vi i denne Sal, hvor Regeringen har et Flertal, har noget at sige med Hensyn til, om dette Flertal er bevaret eller ej. Men hvorledes forholder det sig saa med de 6 Mill. Kr., som Venstrepartiet i Dag lægger paa Regeringens Bord paa et Tidspunkt, da Regeringen saa sandelig har Brug for, at nogle Midler stilles til Raadighed? Jeg synes, det er en letsindig Tanke, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen her er kommet ind paa.

Nej, naar vi ikke giver dette Forslag Tilslutning og mener at handle rigtigt i at indtage denne Holdning, er det, fordi vi tror, at det ogsaa er af nogen Værdi, at der i dette Land dog er et Parti, der søger at indtage en saglig og ikke af indrepolitiske, taktiske Grunde bestemt Holdning til Forsvarssagen, og fordi vi mener, at denne Sag er af en saadan Beskaffenhed, at her maa man tage nøjagtig Stilling efter det Ansvar, man føler overfor selve Sagen, og kan ikke i den Grad lade sig lede af taktiske Bevægelser, som man synes at kunne gøre det fra anden Side.

**Jesper Simonsen:** Det ærede Medlem Hr. Vanggaard forsøgte at finde en Argumentation mod det radikale Venstres Standpunkt i denne Sag ved Læsningen af nogle gamle Betænkninger fra 1908. Det kan jo være en nyttig Beskæftigelse at dyrke historiske Studier; men efter det Resultat, det ærede Medlem kom til, tror jeg dog, at det for hans Vedkommende har været spildte Anstrengelser.

Det ærede Medlem søgte at paavise, at det radikale Venstre i 1908 hævdede en Opfattelse i Spørgsmaalet om Ordningen af vort Militærvæsen, som i alt væsentligt falder sammen med det Forslag, vi i Dag diskuterer. Det ærede Medlem glemte at fortælle os, at Venstre i 1908 var inde paa en Tankegang om meget mere Militærvæsen end det, Venstre i Dag altsaa kan nøjes med efter sit eget Forslag. Det ærede Medlem glemte ogsaa ganske, at der er forløbet nogle og tyve Aar siden, og at der i disse nogle og tyve Aar er sket overmaade mange Ting i Verden, som heller ikke har været uden Indflydelse paa disse Spørgsmaal, hvilket jo til Overflod fremgaar deraf, at